

Kvinnors naturliga blod

Skriven av den ärade shaykhen
Muhammad bin Salih al-'Uthaymin
Må Allah förlåta honom, hans föräldrar och samtliga muslimer.

*

I Allahs namn, den Nåderike, den Barmhärtige

All lovprisning tillkommer Allah. Vi lovprisar honom, söker hans hjälp och förlåtelse. Vi tar skydd hos Allah mot det onda inom oss själva, och det onda av våra handlingar. Den Allah vägleder, kan ingen vilseleda, och den Allah vilseleder, kan ingen vägleda. Jag vittnar att det inte finns någon sann gud utom Allah, han är den ende utan partners, och jag vittnar att Muhammed är hans tjänare och sändebud, må Allah hylla honom, hans familj, hans följeslagare och alla som följer dem i det goda fram till domedagen.

De olika typerna av blödningar som kvinnor får är antingen menstruation, onormal blödning eller avslag (blödning efter förlossning). Detta är ett viktigt ämne som behöver förklaras för att bilda en förståelse för deras bestämmelser. Det är också viktigt att kunna skilja mellan korrekta och felaktiga tolkningar från de lärda inom ämnet. Dessutom bör de starkare åsikterna urskiljas från de svagare inom detta ämne, utifrån det som Koranen och Sunnahn förespråkar.

1. Eftersom Koranen och Sunnahn utgör de grundläggande källorna för Allahs bestämmelser, som tjänarna dyrkar honom genom och som han har förpliktat dem med.

2. Att förlita sig på Koranen och Sunnahn ger lugn och ro i hjärtat, samt en känsla av tillfredsställelse över att ha rätt riktlinjer för rening från blödningar.

3. Allt utöver Koranen och Sunnahn kräver bevis från just Koranen och Sunnahn, då inget annat utgör ett bevis i sig.

Därför finns det ingen referens för beslut, förutom i Allahs ord och profetens ﷺ ord, liksom de lärda följeslagarnas ord är en referens baserat på den starkaste åsikten, under förutsättning att det inte finns något i Koranen och Sunnah som motsäger det. Och att det inte finns ett motsägande uttalande från en annan följeslagare. Om någon säger något som går emot det som finns i Koranen eller Sunnahn, är det obligatoriskt att följa det sistnämnda. Om det förekommer en motsägelse med uttalandet från en annan följeslagare, bör man sträva efter att väga argumenten emot varandra och följa det som anses mest övertygande av dem. {إِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا}. [النساء: 59]. Detta baseras på Allahs ord: "Om ni råkar i tvist om något, överlåt då avgörandet till Allah och sändebudet, om ni verkligen tror på Allah och den yttersta dagen. Detta är bäst och leder till det mest gynnsamma resultatet" (4:59).

Det här är en kortfattad text som avser att klargöra dessa blodflöden och deras bestämmelser. Den innehåller följande kapitel:

Kapitel 1: Innebörden av menstruation och visdomen att kvinnor får det.

Kapitel 2: Hur länge menstruationen håller på och varar.

Kapitel 3: Avvikelser under menstruation.

Kapitel 4: Menstruationens bestämmelser.

Kapitel 5: Mellanblödningar och dess bestämmelser.

Kapitel 6: Avslag och dess bestämmelser.

Kapitel 7: Användning av preventivmedel som förhindrar menstruation eller framkallar, och förhindrar graviditet eller avbryter den.

*

Kapitel 1: Innebörden av menstruation och visdomen att kvinnor får det.

Menstruation på arabiska betyder "flöde" eller "tillströmning".

I Shari'ahn syftar det på det naturliga blodflödet som uppstår hos kvinnor på ett naturligt sätt, utan att det har någon specifik orsak och inträffar vid särskilda tider. Det är ett naturligt blodflöde som inte är orsakat av sjukdom, skada, fall eller förlossning. Eftersom det är ett naturligt blodflöde varierar det bland kvinnor beroende på deras individuella hälsa, miljö, väder och andra faktorer. Därför är den olika för olika kvinnor och varierar mycket.

Syftet med detta naturliga blodflöde är att förse fostret i moderns livmoder med näring. Eftersom fostret inte kan äta på samma sätt som en person utanför livmodern, och inte kan förses med näring utifrån, har

Allah skapat ett blodflöde som gör att fostret kan få näring genom att blodet når det genom navelsträngen. Så välsignad vare Allah, världarnas Herre.

Detta är visdomen med att menstruationen sker, och därför, när kvinnor blir gravida, upphör vanligtvis menstruationen, och kvinnor upplever sällan menstruation under graviditeten. Likaså kan amning minska menstruationen, särskilt i början av amningstiden.

*

Kapitel 2: Hur länge menstruationen håller på och varar.

I det här avsnittet diskuteras två huvudpunkter:

Den första huvudpunkten: under vilken period menstruationen förekommer.

Andra huvudpunkten: menstruationens varaktighet.

Beträffande första huvudpunkten; åldern då menstruationen förekommer är vanligtvis från tolv års åldern fram till femtio års ålder. Det kan dock variera och ske tidigare eller senare beroende på kvinnans situation, miljön hon befinner sig i, vädret och andra faktorer.

Det råder skilda åsikter bland lärda gällande om det finns en specifik ålder när menstruationen kan börja, och om blödning som inträffar före eller efter denna ålder ska betraktas som en onormal blödning eller menstruation.

Det lärda är inte överens i denna fråga. Ad-Darami sa, efter att ha nämnt de olika åsikterna: "Allt detta är felaktigt enligt mig, eftersom allt beror på den faktiska förekomsten [av blodet], oavsett mängd, tillstånd eller ålder ska det räknas som menstruation". Och Allah vet bäst.

Det som ad-Darami sa är korrekt, och det är den åsikten som Shaykh ul-Islam Ibn Taymiyyah valde. När en kvinna ser mensblod så räknas det som att hon är menstruerande, oavsett om hon är yngre än nio år eller äldre än femtio år gammal. Det beror på att Allah och hans sändebud ﷺ kopplade menstruationens bestämmelser till dess faktiska förekomst, och Allah och hans sändebud ﷺ har inte specificerat någon specifik ålder för detta. Därför måste vi hänvisa till dess faktiska förekomst. Vad gäller att specificera detta till en specifik ålder, behöver detta klara bevis från Koranen eller Sunnahn.

Vad gäller den andra huvudpunkten - dess varaktighet, det vill säga hur lång den är.

De lärda har skiljt sig en hel del om detta ämne, då de har ungefär sex eller sju olika åsikter. Ibn al-Mundhir (må Allah vara barmhärtig över honom) sa: "Somliga har sagt att det inte finns någon fastställd minimi- eller maximiperiod av dagar för menstruationen."

Jag säger att den åsikt som ad-Darimi höll och som Shaykh ul-Islam Ibn Taymiyyah valde, är den korrekta. Detta beror på att den stöds av både Koranen, Sunnahn och eftertanke.

Det första beviset för det: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ} [البقرة: 222], Allahs ord: "Och de frågar dig om menstruationen. Svara [dem då]: "Det är en möda, håll er därför borta från [att ha samlag] med kvinnor under menstruationen. Och närma er inte [genom samlag med] dem förrän de blivit rena [från menstruationen]" (2:222). Allah fastställde alltså att förbudet upphör vid renhet, och han fastställde inte en specifik tidsperiod, som en dag och en natt eller tre dagar eller femton dagar. Detta visar att grunden för denna bestämmelse är förekomsten eller frånvaron av menstruationen. När kvinnan får mens, ska hon även agera enligt dess bestämmelser. När hon blir ren, upphör menstruationens bestämmelser.

Andra beviset: Sahih Muslim återberättar att profeten ﷺ sa till 'A'ishah då hon fick sin menstruation, när hon befann sig i Ihram under 'Umrah: "Gör allt som pilgrimer gör, men utför inte Tawaf runt huset förrän du blir ren." Hon sa: "Jag blev ren under offerdagen."

I de två autentiska Hadith-samlingarna rapporterades det att profeten ﷺ sa till henne: "Vänta tills du blir ren, och gå sedan ut till At-Tan'im." Profeten ﷺ fastställde därför att gränsen för förbudet är renhet, och han fastställde inte en specifik tidsperiod. Detta indikerar att bestämmelsen är kopplad till menstruationens förekomst eller frånvaro.

Det tredje beviset är att de uppskattningar och detaljer, som vissa lärda har nämnt angående detta ämne, inte förekommer i Allahs bok eller i profetens ﷺ Sunnah, fastän det finns ett behov, eller snarare en nödvändigheten att det klargörs. Om dessa detaljer var något som tjänarna var skyldiga att förstå och dyrka Allah genom, skulle Allah och hans sändebud ﷺ ha klargjort dem på ett tydligt sätt för alla, med tanke på vikten av de bestämmelser som är kopplade till detta, inklusive bönen, fasta, äktenskap, skilsmässa, arv och andra bestämmelser. På samma sätt som Allah och hans sändebud ﷺ tydliggjorde bönens antal, tidpunkter, Ruku' och Sujud. Detta gäller även vad allmosan betalas från, dess tidpunkt, belopp och vilka den utbetalas till. Likaså fasta och dess varaktighet och tidpunkt, samt pilgrimsfärden

och allt därtill. Detta inkluderar även riktlinjer för ätande, drickande, sömn, samlag, sittande, att gå in och ut ur ett hus, och toalettbesök, inklusive antalet torkningar, samt många andra detaljerade och viktiga aspekter. Allt detta är något Allah har fullbordat religionen med och har fullbordat hans nåd över de troende. 89: النحل { [وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ] } وقال تعالى: { مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ } (16:89). [يوسف: 111]. "Den (Koranen) är ingen uppdiktad saga, utan en bekräftelse på det som fanns före den och en förklaring på allting" (12:11).

Då dessa detaljerade riktlinjer och specifikationer inte finns i Allahs bok eller Allahs sändebuds صلی اللہ علیہ وسلم Sunnah, blir det tydligt att vi inte bör förlita oss på dem. Istället bör vi förlita oss på begreppet "menstruation", vars förekomst respektive frånvaro de religiösa bestämmelserna har kopplats till. Detta bevis - det vill säga att avsaknaden av en regel i Koranen och Sunnah är ett bevis på att den inte bör beaktas - är användbart i denna fråga och i andra ämnen. Eftersom religiösa föreskrifter endast kan fastställas med hjälp av bevis från Shari'ah: antingen från Allahs bok, hans sändebuds صلی اللہ علیہ وسلم Sunnah, bekräftad konsensus, eller en korrekt analogi. Shaykh ul-Islam Ibn Taymiyyah sa beträffande en princip han följde: "Av detta kan vi se att ordet 'menstruation' är det som Allah har kopplat många bestämmelser till i både Koranen och Sunnah. Allah har varken fastställt den kortaste eller längsta tidsperioden för det, eller tiden för renhet mellan två menstruationsperioder, fastän menstruation är något utspritt bland muslimer och de är i behov av att veta det. Språket gör däremot ingen skillnad mellan olika tidsperioder, så den som fastställer en viss tidsperiod har gått emot både Koranen och Sunnah." Där tog hans uttalande slut.

Fjärde beviset är eftertanke, det vill säga korrekt och konsekvent analogi. Allah beskrev menstruationen genom att säga att det är en möda. Så när menstruationen förekommer, förekommer även mödan. Det finns ingen skillnad mellan den andra dagen och den första dagen, eller mellan den fjärde dagen och den tredje dagen. Inte heller finns det någon skillnad mellan den sjuttonde dagen och den sextonde dagen, eller mellan den artonde dagen och den sjuttonde dagen. Det är därför det är svårt att rättfärdiga någon specifik begränsning i dagar när det gäller menstruationsperioden, eftersom skadan (i form av menstruationen) finns under hela denna period och inte varierar från dag till dag. Är detta inte en avvikelse från korrekt analogi? Ska inte korrekt analogi innebära att de två dagarna granskas på samma sätt när det gäller bestämmelsen, om de har samma orsak?

Det femte beviset är oenigheten bland de som har försökt fastställa reglerna och deras inkonsekvens. Detta tyder på att det inte finns något absolut bevis i frågan som måste följas, utan att det snarare handlar om ijtihad-åsikter, som kan vara felaktiga eller korrekta. Ingen av dessa åsikter är mer förtjänt av att följas än den andra, och när det uppstår tvister bör man hänvisa till Koranen och Sunnah.

När det blir tydligt att styrkan i uttalandet är att det inte finns någon gräns för den kortaste eller längsta perioden för menstruationen och att detta är den starkaste åsikten, då förstås att allt naturligt blod som kvinnan ser, som inte har någon orsak som sår eller liknande, är menstruationsblod. Detta ska då inte begränsas det till en specifik tidsperiod eller ålder. Det förutsätter däremot att det inte är kontinuerligt, eller enbart har korta uppehåll som en eller två dagar i månaden, eftersom det i sådant fall är onormal blödning. Och onormala blödningar och dess bestämmelser kommer, insha' Allah, att förtydligas.

Som Shaykh ul-Islam Ibn Taymiyyah sa: "Grundprincipen för allt som kommer från livmodern är att det är menstruationsblod, tills det finns bevis på att det är onormala blödningar." Han sa även: "Så länge man inte vet att det är blod från en ådra eller ett sår, så anses det vara menstruationsblod." Detta uttalande, eftersom det både är det som bäst stämmer överens med bevisen och det lättaste att förstå och tillämpa av de olika åsikterna som har presenterats, är det också det mest lämpliga att acceptera i enlighet med den islamska religionens anda och dess grundprincip, vilket är lätthet och enkelhet. قال الله تعالى: { وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ } [الحج: 78] "Han har inte lagt på er svåra eller tunga plikter i [utövningen av er] religion" (22:78). Profeten صلی اللہ علیہ وسلم sa: "Religionen är förvisso lätt. Ingen går för hårt in i religionen, utan att den överväldigar honom. Se därför till att göra rätt så gott ni kan och var förhoppningsfulla" (återberättad av al-Bukhari).

Till hans صلی اللہ علیہ وسلم karaktär hörde att han: "Alltid valde det lättaste alternativet, så länge det inte var en synd."

Den gravidas menstruation:

Det vanligaste är, att när kvinnan blir gravid upphör hennes menstruation. Imam Ahmad sa: "Kvinnor känner igen graviditet genom att blodet upphör." Så om en gravid kvinna ser blod och det är före förlossningen med en kort tidsperiod, som två eller tre dagar, och hon samtidigt har värkar, räknas det som avslag. Om det däremot kommer långt innan förlossningen eller kort in på förlossningen utan värkar är det inte avslag. Men räknas det som menstruation och tar dess bestämmelser, eller räknas det som en onormal blödning som inte har samma bestämmelser som menstruation?

De lärda är oeniga i denna fråga, men den korrekta åsikten är att det räknas som menstruation, om det följer det vanliga mönstret för hennes menstruation. Detta beror på att grundprincipen för kvinnors blödning är att det anses vara menstruation, om det inte finns något hinder som förhindrar det från att vara menstruation. Det finns inget i Koranen eller Sunnahn som säger att en gravid kvinna inte kan få menstruation.

Detta är också åsikten hos Malik och ash-Shafi'i, och det är även valet av Ibn Taymiyyah. Ibn Taymiyyah säger i al-Ikhtiyarat (s. 30): "Detta har också rapporterats av al-Bayhaqi från Ahmad, och han sa faktiskt att Ahmad ändrade sin åsikt av detta."

Enligt detta fastställs samma bestämmelser för menstruationen hos en gravid kvinna som för en icke-gravid kvinna, förutom i två frågor:

Den första frågan: Skilsmässa, det är förbjudet att skilja sig från en kvinna som måste genomgå sin väntetid under menstruationen om hon inte är gravid, men det är inte förbjudet om hon är gravid. Eftersom att skilja sig från den menstruerande kvinnan, som inte är gravid, går emot Allahs ord: ﴿فَلْيُقْهِنَّ لِجَنَّتِهِنَّ﴾ [الطلاق: 1], "När någon av er har för avsikt att skilja sig från sin hustru, ska han [iaktta] den föreskrivna väntetiden" (65:1). När det gäller skilsmässa av en menstruerande gravid kvinna, så strider det inte emot detta, eftersom om någon skiljer sig från en gravid kvinna, har han skilt sig från henne i enlighet med hennes väntetid. Detta oavsett om hon är menstruerande eller ren, eftersom hennes väntetid bestäms av graviditeten. Därför är det inte förbjudet för honom att skilja sig från henne efter samlag, till skillnad från andra kvinnor.

Den andra frågan: Den gravidas menstruation slutför inte vänteperioden, tillskillnad från andra kvinnors menstruationer. Eftersom den gravidas vänteperiod tar slut i samband med förlossningen, oavsett om hon är menstruerande eller inte. ﴿وَأُولَئِ الْأَحْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ [الطلاق: 4]. Detta baseras på Allahs uttalande: "Och de som är havande skall invänta barnets födelse" (65:4).

*

Kapitel 3: Avvikelser under menstruation.

Avvikelser under menstruationen är av olika typer:

Den första situationen är om perioden ökar eller minskar, till exempel om en kvinnas normala menstruationsperiod är sex dagar och blödningen fortsätter i sju dagar, eller om hennes normala period är sju dagar och den avslutas efter sex dagar.

Den andra situationen är att perioden antingen flyttar framåt eller bakåt. Till exempel, om kvinnans normala menstruationsperiod vanligtvis inträffar i slutet av månaden men hon får det i början av månaden, eller om hennes normala period inträffar i början av månaden men den kommer i slutet av månaden.

De lärda har skilda åsikter om hur man ska bedöma dessa två situationer. Den korrekta åsikten är att om en kvinna ser blod, så anses hon vara i menstruationsperioden, och när hon blir ren från blodet anses hon vara i ett tillstånd av renhet, oavsett om blödningen var längre eller kortare än hennes normala period, eller om den kom tidigare eller senare än vanligt. Och vi har nämnt beviset för detta i det tidigare kapitlet, där lagstiftaren har kopplat bestämmelserna för menstruation till dess förekomst.

Detta är ash-Shafi'i's åsikt och Shaykhul-Islam Ibn Taymiyyahs val, och stöddes av författaren till al-Mughni som sa: "Om menstruationen hade betraktats på det sätt som nämns i rättsskolan, skulle profeten ﷺ ha tydliggjort det för sitt samfund, särskilt när han hade möjlighet att förklara det." När det kommer till att förklara en viss situation, är det inte tillåtet att skjuta upp förklaringen till en senare tid. Hans ﷺ fruar och andra kvinnor var i behov av denna förklaring under alla tider, så det är inte möjligt att han skulle ha försummat det. Han ﷺ har varken nämnt eller förklarat månadscykeln, fränsett kvinnans blödningar."

Den tredje situationen är när det finns en gulaktig eller grumlig flytning, så att blodet antingen är gult som var, eller är en grumlig flytning som kombinerar gul och svart färg. Om detta inträffar under menstruationsperioden eller är sammankopplad med den, så räknas det som menstruation och de regler som gäller för menstruation tillämpas. Om det däremot inträffar efter att kvinnan åter är ren, anses det inte vara menstruation. Eftersom Umm 'Atiyyah (må Allah vara nöjd med henne) sa: "Vi brukade inte anse det grumliga och det gulaktiga, som kommer efter menstruationen, vara något" (rapporterad av Abu Dawud med en autentisk kedja). Al-Bukhari har även rapporterat det utan att nämna "efter renheten", men han kallade kapitlet för "Den gula och grumliga flytningen utanför månadscykeln." Ibn Hajar skriver i sin bok Fath Al-Bari som det kapitlet: "Detta visar på att det går att kombinera 'A'ishahs Hadith, som tidigare nämndes, då hon säger 'tills du ser den vita flytningen,' med Umm 'Atiyyahs Hadith som nämner detta sammanhang. 'A'ishahs Hadith syftar på om denna gula och grumliga flytning förekommer under

Om kvinnan däremot inte skulle hinna utföra en hel Rak'ah innan tiden för bönen går ut, genom att hon utifrån första exemplet får menstruationen direkt efter solnedgång, eller utifrån det andra exemplet precis före soluppgång, är bönen inte obligatorisk för henne. Profeten ﷺ sa: "Den som hinner be en Rak'ah av bönen, har hunnit be den [i dess tid]" (återberättad av Al-Bukhari och Muslim). De vi kan förstå från detta är att den som inte hinner med en hel Rak'ah har alltså inte hunnit med bönen i dess tid.

Om hon hinner med en Rak'ah från tiden för 'Asr-bönen, bör hon utföra Dhuhr-bönen tillsammans med Asr-bönen? Eller om hon hinner med en Rak'ah från den sista tiden av 'Isha'-bönen, bör hon utföra Maghrib-bönen tillsammans med Isha-bönen?

Det finns oenighet bland de lärda angående detta, och den korrekta åsikten är att hon endast är skyldig att utföra de böner som hon faktiskt har hunnit med tiden för, vilket är 'Asr-bönen och 'Isha'-bönen. Detta är i enlighet med det som profeten ﷺ sa: "Den som hinner be en Rak'ah av bönen, har hunnit be den [i dess tid]" (återberättad av Al-Bukhari och Muslim). Profeten ﷺ sa inte "har hunnit med Dhuhr och 'Asr". Och han ﷺ nämnde inte att Dhuhr-bönen var obligatorisk för personen, och grundprincipen är att en person inte är förpliktad att göra en specifik handling. Detta är åsikten inom Abu Hanifahs och Malik's rättskola, som det har rapporterats från dem i förklaringen till al-Muhadhdhab.

Beträffande åminnelser som att säga: Takbir (Allahu akbar), Tasbih (Subhanallah), Tahmid (Alhamdulillah), Bismillah innan mat och annat, eller att läsa Hadith, Fiqh, åkallan och säga "Amin" efter dem, eller att lyssna på Koranen så är inget av det tidigare nämnda förbjudet för henne. Det har bekräftats i böckerna skrivna av al-Bukhari, Muslim och andra att: "profeten ﷺ låg och läste Koranen vilandes mot 'A'ishahs lår när hon var menstruerande."

I al-Bukhari och Muslim förekommer det även att Umm 'Atiyyah (må Allah vara nöjd med henne) hörde profeten ﷺ säga: "Kvinnor som är unga, skygga och ogifta samt menstruerande ska gå ut – det vill säga till Eid-böerna – och de ska beskåda det goda som sker då och de troendes bön, men de menstruerande ska de undvika böneplatsen."

När det kommer till en menstruerande kvinna som reciterar Koranen, så är det inga problem om hon gör det genom att läsa med sina ögon eller reflektera med sitt hjärta utan att uttala orden. Till exempel kan hon placera en Koran eller en tavla framför sig och titta på verserna och recitera dem i sitt hjärta. Imam an-Nawawi sa i sin förklaring av al-Muhadhdhab: "Det är tillåtet enligt alla lärda." Om hennes recitation däremot innebär att hon uttalar sin recitation av Koranen, anser majoriteten av lärda att det är förbjudet. Al-Bukhari, Ibn Jarir at-Tabari och Ibn al-Mundhir ansåg det däremot vara tillåtet. Det har rapporterats att Malik och Ash-Shafi'i i sin tidigare åsikt har sagt något liknande detta, och detta har återgetts i Ibn Hajar al-Asqalanis verk "Fath Al-Bari". Al-Bukhari nämnde också en kommentar från Ibrahim an-Nakha'i som säger: "Det är inget fel i att läsa en vers."

Shaykh ul-Islam Ibn Taymiyyah sa i al-Fatawa, Majmu'at Ibn Qasim: "Det finns inget bevis i Sunnahn som hindrar henne från att läsa Koranen. Däremot är uttalandet: "En menstruerande kvinna och en person som befinner sig i ett sexuellt orent tillstånd (Janabah) får inte läsa något ur Koranen", en svag Hadith enligt samtliga lärda inom Hadith. Under profetens ﷺ tid, var kvinnor menstruerande, och om det hade varit förbjudet för dem att recitera Koranen, som i fallet med bönen, skulle detta ha varit något som profeten ﷺ skulle ha klargjort för sitt samfund, och något hans fruar skulle ha lärt sig och fört vidare till andra. Eftersom ingen har rapporterat från profeten ﷺ att han förbjöd detta, är det inte tillåtet att göra det till något förbjudet. Om han ﷺ inte förbjöd det, trots att det var vanligt förekommande under hans tid då menstruation förekom i stor utsträckning, vet vi att det inte är förbjudet."

Men med tanke på oenigheten bland de lärda, bör det sägas att det bästa för en menstruerande kvinna är att inte recitera Koranen högt. Undantaget är om det finns ett specifikt behov, likt en lärare som behöver undervisa elever eller att kvinnan har ett prov där hon behöver läsa den eller liknande, för då kan hon läsa den.

Den andra är fastan: Det är förbjudet för en menstruerande kvinna att utföra obligatorisk fasta eller frivillig fasta, och den accepteras inte från henne. Däremot måste hon ta igen de obligatoriska fastedagarna, som hon har missat på grund av menstruationen. Detta baseras på en Hadith från 'A'ishah (må Allah vara nöjd med henne) som sa: "Vi brukade få detta - det vill säga menstruation - och vi blev tillsagda att ta igen fastan, tillskillnad från böerna" (al-Bukhari och Muslim).

Om en kvinna får sin menstruation medan hon fastar, så bryts hennes fasta, även om det sker strax före solnedgången. Då ska hon ta igen den dagen, om det var en obligatorisk fastedag.

Om hon däremot börjar känna att menstruationen håller på att komma före solnedgången, men blödningsen kommer först efter solnedgången, förblir hennes fasta giltig, enligt den korrekta åsikten. Detta beror på att blodet inuti kroppen inte påverkar fastan. Eftersom profeten ﷺ frågades om kvinnan, som kan få samma våta dröm som män ser, behöver hon då utföra Ghusl? Han svarade: "Ja, om hon ser att hon fått utlösning." Han kopplade alltså bestämmelsen till den sedda utlösningen, och inte känslan av den. På samma sätt kopplas menstruationens bestämmelser dess sedda förekomst, och inte känslan av den.

Om tiden för Fajr kommer in när hon är menstruerande är inte hennes fastan giltig den dagen, även om hon blir ren precis efter att Fajr har kommit in.

Om hon blir ren precis före Fajr, varpå hon fastar, är hennes fasta korrekt, även om hon inte utfört Ghusl förrän efter Fajr. På samma sätt som om den som befinner sig i ett sexuellt orent tillstånd, om han avser att fasta men utför Ghusl efter Fajr har kommit in, är hans fastan korrekt. Detta baseras på en Hadith där 'A'ishah (må Allah vara nöjd med henne) rapporterade att: "Profeten ﷺ vaknade på morgonen, efter att ha haft samlag, för att sedan fasta i Ramadan" (återberättad av al-Bukhari och Muslim).

Den tredje är att göra Tawaf (cirkulera) runt Kaba. Det är förbjudet för henne att både göra obligatorisk såväl som frivillig Tawaf runt Kaba, och det accepteras inte från henne. Eftersom profeten ﷺ sa till 'A'ishah, när hon var menstruerande: "Gör allt som pilgrimer gör, förutom att du gör Tawaf runt huset [kaba] förrän du blir ren."

När det gäller övriga handlingar, som att gå mellan Safa och Marwah, stanna vid 'Arafah, övernatta i Muzdalifah och Mina, kasta stenar på pelarna och andra riter i Hajj och 'Umrah, så är dessa inte förbjudna för en menstruerande kvinna. Så om en kvinna redan har genomfört Tawaf då hon var i ett rituellt rent tillstånd, och sedan får sin menstruation direkt efter Tawaf eller under Sa'y (promenaden mellan Safa och Marwah), finns det inget hinder i detta.

Den fjärde är om den menstruerande kvinnan är ursäktad från att utföra avskeds-Tawaf (Tawaful-Wada'). Om hon har fullbordat alla ritualer för Hajj och 'Umrah, och därefter får sin menstruation som fortsätter fram till hemresan, ska hon resa hem utan att utföra avskeds-Tawaf. Detta baseras på Ibn 'Abbas Hadith då han sa: "Människor blir tillsagda att låta Tawaf runt huset vara det sista de gör, förutom den menstruerande kvinnan som inte behövde göra det" (återberättad av al-Bukhari och Muslim).

Det är inte rekommenderat för en menstruerande kvinna att komma till den Heliga moskéns port och säga någon åkallan, eftersom detta inte har rapporterats från profeten ﷺ och religiösa handlingar grundas på vad som är nämnt i de religiösa texterna. Snarare antyder det, som är rapporterat från profeten ﷺ, det motsatta. I berättelsen om när Safiyyah (må Allah vara nöjd med henne) fick sin menstruation efter Tawaf al-Ifadah, sa profeten ﷺ till henne: "Då kan hon lämna [Mekka]" (återberättad av al-Bukhari och Muslim).

Han ﷺ sa inte åt henne att bege sig till moskéns port, och om det hade varit föreskrivit skulle han ha tydliggjort det. När det gäller Tawaf al-Hajj och Tawaf al-Umrah, är hon inte ursäktad från att utföra dem. Hon ska utföra dem när hon är ren.

Den femte är om att stanna i moskén. Det är förbjudet för en menstruerande kvinna att stanna i moskén, vilket även inkluderar 'Eid-böneplatsen. Detta baseras på en Hadith från Umm 'Atiyyah (må Allah vara nöjd med henne) som hörde profeten ﷺ säga: "Kvinnorna som är köns mogna, skygga och ogifta samt menstruerande ska bege sig ut (för att vittna 'Eid-bönen)", men där förekommer det även att "de menstruerande ska undvika böneplatsen" (återberättad av al-Bukhari och Muslim).

Den sjätte är angående samlag. Det är förbjudet för hennes make att ha samlag med henne under menstruation, och det är förbjudet för henne att tillåta det. لقوله تعالى: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِيهِ}. Baserat på Allahs ord: "Och de frågar dig om menstruationen. Svara [dem då]: "Det är en möda, håll er därför borta från [att ha samlag] med kvinnor under menstruationen. Och närma er inte [genom samlag med] dem, förrän de blivit rena [från menstruationen]" (2:222). "Menstruationen" syftar på tiden, och även platsen för menstruation, vilket är slidan. Profeten ﷺ sa: "Gör allt [med era menstruerande fruar] utom att ha samlag" (rapporterat av Muslim). Muslimer är även överens om att det är förbjudet att ha samlag under menstruationen.

Därför är det inte tillåtet för någon, som tror på Allah och den sista dagen, att engagera sig i denna förbjudna handling, som tydligt har förbjudits av Allahs bok, profetens Sunnah och muslimernas konsensus. Att göra det skulle innebära att man går emot Allah och hans sändebud, och följer en annan väg än de troende. I al-Majmu' Sharh Al-Muhadhdhab (2/374) står det att Imam Ash-Shafi'i, (må Allah ha barmhärtighet över honom) sa: "Den som gör detta har begått en stor synd." Våra kollegor och andra säger: "Den som anser det tillåtet att ha samlag med en menstruerande kvinna ska anses vara en otrogen." Detta är an-Nawawis ord.

Och det har tillåtits för honom, tack vare Allah, att göra det som dämpar hans lust utan samlag, som kyssar, kramar och beröring på områden bortom de privata delarna. Det är däremot bättre att inte ha direkt kontakt med området mellan naveln och knäna. 'A'ishah (må Allah vara nöjd med henne) sa: "Profeten ﷺ sa åt mig att ta på mig ett höftskynke. När jag hade gjort det, hade han petting med mig, medan jag hade min menstruation" (återberättad av al-Bukhari och Muslim).

Den sjunde är om skilsmässa: Det är förbjudet för en man att skilja sig från sin hustru under hennes menstruation. 1: [الطلاق] لقوله تعالى: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ} Detta baseras på Allahs ord: "Profet! När någon av er har för avsikt att skilja sig från sin hustru, ska han [iaktta] den föreskrivna väntetiden" (65:1). Det vill säga vid en tid då de kan vänta en känd period efter skilsmässan, och detta är endast

möjligt om han skiljer sig från henne när hon är gravid eller är ren utan att de haft samlag under den renhetsperioden. Eftersom om hon skiljs under menstruationen, kommer hon inte att börja sin väntetid. Anledningen till det är att menstruationen under vilken hon skildes under, inte räknas in i väntetiden. Om hon skiljs i ett tillstånd av renhet men efter samlag, är väntetiden hon står inför inte känd, eftersom det inte är känt om hon blev gravid från det samlaget och därmed utgår från graviditeten för att beräkna vänteperioden, eller att hon inte blev gravid och därmed utgår ifrån menstruationen. Då det inte går att vara säker på vilken vänteperiod som gäller, är det förbjudet för honom att skilja sig tills det har blivit tydligt.

Därför är det förbjudet att skilja sig från den kvinnan som har mens, baserat på tidigare nämnda vers. Detta baseras även på en Hadith rapporterad av al-Bukhari, Muslim och andra, från Ibn 'Umar som: "skilde sig från sin fru när hon hade menstruation. 'Umar informerade profeten ﷺ om detta, varpå han blev arg och sa: 'Säg åt honom att ta tillbaka henne och sedan ha kvar henne [som sin fru] tills hon blir ren, och sedan ska hon få sin menstruation igen, och blir ren därpå. Därefter, om han vill, kan han behålla henne [som sin fru], eller om han vill, kan han skilja sig från henne innan han är intim med henne. Detta är den vänteperiod som Allah har beordrat att kvinnorna ska skiljas under.'" Om en man skiljer sig från sin fru medan hon har menstruation, begår han en synd, och han bör ångra sig inför Allah. Han ska ta tillbaka sin fru för att skilja sig från henne på ett lagligt sätt, som överensstämmer med Allahs och hans sändebuds ﷺ befallning. Han bör låta henne vara tills hon blir ren från den menstruation under vilken han skilde sig från henne, och sedan får hon menstruation igen. När hon är ren igen, om han vill, kan han behålla henne, eller om han vill, kan han skilja sig från henne innan han har samlag med henne. Det finns tre undantag från förbudet mot skilsmässa under menstruation:

Det första: Om skilsmässan äger rum innan mannen har varit ensam med henne eller rört henne, är det tillåtet att skilja sig från henne medan hon har menstruation. Anledningen är att hon då inte har någon vänteperiod att iaktta, och därför är inte skilsmässan från henne felaktig. 1. [الطلاق:1] {فَطْلُقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ} [لقوله تعالى: "نَافِلَةٌ لِّلْمُطَلَّاقَاتِ الَّتِي لَا يَنْصَرِفْنَ عَنْ آسَانِ الْإِمَامِ الَّذِي فُتِنَ بِهِنَّ وَلَا يَحِلُّ لِهَذَيْنِ أَنْ يَمْسُكَا وَلَا يَحِلُّ لَهُمَا أَنْ يَكْتُمَا مَا يَبْغِيَانِ" (65:1).

Det andra: Om menstruationen sker under graviditet, och orsaken till detta har redan förklarats.

Det tredje: Om skilsmässan sker mot en kompensation, är det tillåtet att skilja sig från henne även om hon har menstruation.

Detta gäller till exempel om det finns en tvist mellan makarna och mannen tar en ersättning för att skilja sig från henne, vilket är tillåtet även om hon har menstruation. Detta baseras på Hadithen från Ibn Abbas (må Allah vara nöjd med dem honom) att frun till Thabit bin Qays ibn Shammās kom till profeten ﷺ och sa: "Allahs sändebud! Jag klagar inte över hans karaktär eller hans religion, men jag ogillar att begå otro som muslim." Profeten ﷺ sa: "Vill du återlämna hans trädgård till honom?" Hon svarade jakande, så profeten ﷺ sa: "Acceptera trädgården och skilj dig från henne" (återberättad av Al-Bukhari). Profeten ﷺ frågade inte om hon hade menstruation eller var ren. Eftersom denna typ av skilsmässa är ett sätt för kvinnan att separeras från honom, och därför är det tillåtet vid behov, oavsett hennes tillstånd.

I boken al-Mughni (7/52), med hänvisning till att det är tillåtet att göra Khul' (skilsmässa genom kompensation) under menstruation står det: "Förbudet mot skilsmässa under menstruation beror på den skada det skulle orsaka av att förlänga vänteperioden. Khul' är avsett för att avlägsna den skada som orsakas av dåligt sällskap och att bo med någon hon ogillar och avskyr, vilket är en större skada än den som orsakas av en förlängd vänteperiod. Därför är det tillåtet att undvika den större av de båda ondskena genom att utföra den mindre; därför frågade inte profeten ﷺ kvinnan som sökte Khul' om hennes tillstånd."

När det gäller att ingå äktenskap med en kvinna under hennes menstruation, finns det inget problem med det; eftersom grunden är att det är tillåtet och det finns inget bevis för förbudet mot det. Men att låta mannen vara ensam med henne medan hon har menstruation är något som kräver mer efterforskning. Om det är säkert att han inte kommer att ha samlag med henne, finns det inget problem. Annars bör han inte närma sig henne tills hon är ren, för att undvika att göra det förbjudna.

Den åttonde rör vänteperioden för skilsmässa - det vill säga, menstruation. Om en man skiljer sig från sin fru efter att ha haft samlag med henne, eller ha varit ensam med henne, är det nödvändigt för henne att genomgå en vänteperiod av tre kompletta menstruationscykler, om hon är en kvinna som får menstruation och inte är gravid. 228: {وَالْمُطَلَّاقَاتِ الَّتِي لَا يَنْصَرِفْنَ عَنْ آسَانِ الْإِمَامِ الَّذِي فُتِنَ بِهِنَّ وَلَا يَحِلُّ لِهَذَيْنِ أَنْ يَمْسُكَا وَلَا يَحِلُّ لَهُمَا أَنْ يَكْتُمَا مَا يَبْغِيَانِ} [البقرة:228]. Allah säger: "I fall av skilsmässa ska kvinnan iaktta en väntetid omfattande tre månadsblödningsar" (2:228). Det vill säga, tre menstruationscykler. Om hon är gravid, är hennes vänteperiod tills hon föder barnet, oavsett om perioden är lång eller kort. 4: {وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ} [الطلاق:4]. Och baserat på Allahs uttalande: "Och de som är havande ska invänta barnets födelse" (65:4). Om hon är en kvinna som inte får menstruation,

likt en ung flicka som inte börjat menstruera, eller en äldre kvinna som har upphört att menstruera på grund av ålder och klimakteriet eller om hon genomgått en operation som har tagit bort hennes livmoder eller liknande situationer där hon inte förväntas menstruera igen, är hennes vänteperiod tre månader. لقوله تعالى: ﴿وَاللَّائِي يَنْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نُسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ﴾ [الطلاق: 4]. Och han säger: "Om ni tvekar om [vad som gäller] dem av era kvinnor, vilkas månadsblödningar helt har upphört, är deras väntetid tre månader, och samma tid gäller dem vars blödningar har uteblivit" (65:4). Om hon är en kvinna, som normalt menstruerar men hennes menstruation har upphört av en känd anledning som sjukdom eller amning, ska hon fortsätta sin vänteperiod, även om den blir lång, tills hennes menstruation återkommer och hon kan genomgå vänteperioden baserat på den. Om orsaken försvinner men menstruationen inte återkommer, som efter att hon återhämtat sig från sjukdomen eller slutat amma, och menstruationen fortfarande inte återkommer, ska hon genomgå en vänteperiod på ett helt år från att orsaken försvunnit. Detta är den korrekta åsikten, som överensstämmer med religionens grundprinciper. Eftersom om orsaken försvinner och menstruationen inte återkommer, blir hon som en kvinna vars menstruation har upphört utan känd anledning. Om hennes menstruation har upphört utan känd anledning, ska hon genomgå en vänteperiod på ett helt år: nio månader för graviditet, som en försiktighetsåtgärd eftersom det är den mest sannolika varaktigheten för graviditet, och tre månader för vänteperioden.

"Om skilsmässan sker efter äktenskapskontraktet men innan samlag eller att de varit i enrum, finns det ingen vänteperiod, varken med menstruation eller annat. لقوله تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ الْأَحْزَابِ: 49﴾. Allah säger: "Troende! Om ni ingår äktenskap med troende kvinnor och sedan skiljer er från dem, innan ni ännu rört dem, ska ingen väntetid räknas för dem" (33:49). Den nionde bestämmelsen rör bedömningen av att kvinnan inte är gravid. Det finns olika situationer då denna vetskap är väsentlig:

Till exempel, om en person som är släkt med en gravid och gift kvinna avlider och hon bär på hans arvinge. Att veta om kvinnan är gravid eller inte avgör hur arvet ska fördelas. Hennes make bör inte ha samlag med henne förrän hon har menstruerat eller eventuell graviditet blir uppenbar. Om graviditeten blir uppenbar, bedömer vi att barnet ärver eftersom det existerade under arvlåtarens död. Om hon menstruerar, bedömer vi att barnet inte ärver på grund av vår bedömning att hon inte är gravid.

Den tionde är att det är obligatoriskt att utföra Ghusl. Det är obligatoriskt för en kvinna som har menstruerat och blivit ren att tvätta hela sin kropp. Profeten ﷺ sa till Fatimah bint Abi Hubaysh: "När din menstruation har kommit ska du avstå från bönen, och när den har upphört ska du utföra Ghusl och sedan be" (återberättad av al-Bukhari).

Det obligatoriska momentet är åtminstone att tvätta hela kroppen, inklusive hårbotten. Det är däremot bäst att tvätta sig på det sätt som nämns i Hadithen: "Profeten ﷺ frågades av Asma' bint Shaki om att tvätta sig efter menstruation. Han svarade: 'Hon ska ta sitt vatten och Sidr (brakved, en typ av ört) och rena sig ordentligt. Sedan ska hon hålla vatten över sitt huvud och gnugga det ordentligt så att det når hårbotten, och därefter hålla vatten över det. Efter det ska hon ta en tygbit med mysk på och rena sig med den', Asma' frågade: 'Hur ska hon rena sig med det?' Han svarade: 'Subhanallah!' Då sa 'A'ishah till henne: 'Stryk platsen där det har funnits blod'" (återberättad av Muslim).

Det är inte nödvändigt att lösa upp eventuella flåtor på huvudet, såvida det inte är så tätt flätat att hon fruktar att vattnet inte når hårbotten. I Sahih Muslim har det rapporterats från Umm Salamah (må Allah vara nöjd med henne) att hon sa till profeten ﷺ: "Jag flätar mitt hår, ska jag lösa upp det för Ghusl efter sexuell orenhet?", och i en annan berättelse: "För menstruation och sexuell orenhet?" Han svarade: "Nej, det räcker att du håller tre händer fulla av vatten över ditt huvud, och sedan håller vatten över dig för att bli ren."

Om en kvinna blir ren från menstruation under bönetiden, måste hon skynda att tvätta sig för att hinna utföra bönen i dess tid. Om hon är på resa och inte har tillgång till vatten, eller om hon har vatten men fruktar skada av att använda det, eller om hon är sjuk och skadas av vatten, ska hon utföra Tayammum (torrtvagnig) istället för Ghusl tills hindret upphör, och sedan kan hon tvätta sig.

Vissa kvinnor blir rena från menstruation under bönetiden och skjuter upp tvagningen till en annan tidpunkt, på grund av att de säger att de inte kan rena sig fullständigt vid den tidpunkten, men detta är inte en giltig ursäkt eller försvar; eftersom det är möjligt för dem att begränsa sig till det minsta kravet på Ghusl och utföra bönen i dess tid, och sedan när de har mer tid, utföra en fullständig rening.

*

Kapitel 5: Onormala blödningar och dess bestämmelser

Onormala blödningar (Istihadah) är ett tillstånd där en kvinna har vaginala blödningar som inte upphör eller endast upphör under mycket kort tid, till exempel en eller två dagar i månaden.

Beviset för det första fallet, där blodflödet inte upphör, utgår ifrån en Hadith i Sahih al-Bukhari från 'A'ishah (må Allah vara nöjd med henne) som sa: "Fatimah bint Abi Hubaysh kom till Allahs sändebud صلی اللہ علیہ وسلم och sa: 'Allahs sändebud! Jag blir inte ren [från menstruation].'" I en annan version säger hon: "Jag har onormala blödningar och blir inte ren från dem."

Det andra fallet, där blodflödet endast upphör under mycket kort tid, stöds av Hadithen från Hamnah bint Jahsh, som kom till profeten صلی اللہ علیہ وسلم och sa: "Allahs sändebud! Jag lider av kraftiga och starka blödningar" (återberättad av Ahmad, Abu Dawud, At-Tirmidhi som ansåg den vara autentisk. Det har rapporterats att Imam Ahmad ansåg att den är autentisk, medan al-Bukhari anser den vara godtagbar).

Olika situationer för onormala blödningar:

För kvinnor med onormala blödningar finns det tre olika situationer:

Första situationen: Kvinnan hade en känd menstruationsperiod före den onormala blödningen. Då bör hon utgå ifrån sin tidigare kända menstruationsperiod, beakta menstruationens bestämmelser. Tiden utöver det däremot betraktas som onormala blödningar, där bestämmelser för kvinnor med onormala blödningar gäller.

Till exempel, en kvinna hade sin menstruation i sex dagar i början av varje månad, men sedan började hon uppleva onormala blödningar där blodet istället kom kontinuerligt. Hennes menstruationsperiod är då sex dagar i början av varje månad, och resten av tiden är onormala blödningar. Detta baseras på en Hadithen återberättad av 'A'ishah som sa att Fatimah bint Abi Hubaysh sa: "Allahs sändebud! Jag blöder konstant, och blir inte ren. Ska jag avstå från bönen?" Han svarade: "Nej. Det där är en ven, så avstå från bönen under de dagar du tidigare hade menstruation, utför sedan Ghusl och be" (återberättad av al-Bukhari). I Sahih Muslim har det berättats att profeten صلی اللہ علیہ وسلم sa till Umm Habibah bin Jahsh: "Avstå [från bönen] under en period, som motsvarar din menstruationscykel, utför sedan Ghusl och be." Följaktligen ska kvinnan som har onormala blödningar, men som tidigare hade en känd månadscykel, utgå från den och sedan utföra Ghusl och be. Efter det ska hon inte lägga någon vikt vid blodet.

Andra situationen: Kvinnan hade ingen känd menstruationscykel före den onormala blödningen, där blödningen varit kontinuerlig från början. I detta fall ska hon skilja på blodet genom att identifiera menstruationsblodet baserat på dess mörkare färg, tjocklek eller lukt och därefter utgå ifrån menstruationens bestämmelser. Blodet som skiljer sig från menstruationsblodets tidigare nämnda egenskaper betraktas som onormal blödning och följer dess bestämmelser.

Exempel på det är om en kvinna ser blod från början, och det fortsätter kontinuerligt, men hon observerar att blodet under tio dagar är mörkt och resten av månaden är rött, eller under tio dagar är det tjockt och resten av månaden är det tunt, eller under tio dagar har det lukten av menstruation och resten av månaden inte. Hennes menstruationsperiod är de dagar då blodet är mörkt, tjockt eller luktar som menstruation, och resten av tiden är en onormal blödning. Detta baseras på profetens صلی اللہ علیہ وسلم uttalande till Fatimah bin Abi Hubaysh: "Om det är menstruationsblod, så är det mörkt och känt. Om så är fallet ska du inte be. Och om det är det andra så ska du tvaga dig och be, eftersom det endast är en ven" (återberättad av Abu Dawud och An-Nasa'i, och Ibn Hibban och al-Hakim ansåg att den var autentisk). Trots att det finns olika synpunkter gällande kedjan och texten i denna Hadith, har lärda (må Allah ha barmhärtighet med dem) handlat enligt den. Detta är att föredra framför att referera till den vanligaste menstruationscykeln hos de flesta kvinnor.

Tredje situationen: Kvinnan har varken en känd menstruationscykel och kan inte heller skilja på blodet på ett tillförlitligt sätt. Blödningen är kontinuerlig från början och blodet är antingen på samma sätt eller har varierande egenskaper, som inte kan vara menstruation. I detta fall bör hon följa den vanligaste menstruationscykeln för de flesta kvinnor, vilket är sex eller sju dagar varje månad, som börjar från den första dagen hon såg blodet, och utgår därefter att resterande blödning är en onormal blödning.

Till exempel: Om en kvinna börjar se blod den femte dagen i månaden och det fortsätter kontinuerligt, utan tydliga tecken på menstruation, varken i färg eller annat, så är hennes menstruationsperiod sex eller sju dagar som börjar från den femte dagen i varje månad. Hamnah bint Jahsh (må Allah vara nöjd med henne) sa: "Allahs sändebud! Jag lider av kraftiga och mycket blödningar som har hindrat mig från att be och fasta. Vad tycker du att jag ska göra?" Han صلی اللہ علیہ وسلم svarade: "Jag föreslår att du använder en bomullstuss i vaginan för att stoppa blodet." Hon svarade att det var mer blod än så. Profeten صلی اللہ علیہ وسلم sa: "Det är inget annat än ett av Satans slag. Du har din månadscykel i enlighet med Allahs kunskap i sex eller sju dagar. Sen ska du utföra Ghusl. När du ser att du har blivit ren ska du be och fasta i tjugofyra eller tjugotre dagar" (återberättad av Ahmad, Abu Dawud, at-Tirmidhi, som ansåg den vara autentisk. Det

har rapporterats att Imam Ahmad ansåg den vara autentisk, medan al-Bukhari ansåg den vara godtagbar).

Profetens ﷺ uttalande "sex eller sju dagar" är inte menat som ett val, utan snarare som en bedömning. Kvinnan bör bedöma vad som är mest likt hennes eget tillstånd, baserat på likheter i ålder, kroppsbyggnad, och huruvida blodet liknar menstruationsblod eller inte. Om det är mer troligt att det är sex dagar, ska hon räkna det som sex dagar, och om det är mer troligt att det är sju dagar, ska hon räkna det som sju.

Situationer som liknar onormala blödningar:

Det kan hända att en kvinna upplever vaginala blödningar av olika anledningar, som på grund av en operation i livmodern eller dess underliggande delar. Detta kan delas in i två kategorier:

Första kategorin: Det är känt att kvinnan inte kan menstruera efter operationen, som i fallet där livmodern har avlägsnats helt eller blockerats så att inget blod kan komma ut. I sådana fall gäller inte bestämmelserna om onormala blödningar för denna kvinna. Istället gäller bestämmelserna om gula eller grumliga vätskor, eller flytningar efter renhet. Följaktligen ska hon inte avstå från bön eller fasta, det är tillåtet för henne att ha samlag och hon behöver inte utföra Ghusl på grund av denna blödning. Hon måste dock tvätta bort blodet vid bön, och täppa för vaginan för att förhindra blodflödet, och sedan tvaga sig för bönen. Hon bör tvaga sig när tiden för bönen har kommit in, om det är en av de fem obligatoriska böerna, annars när hon avser att utföra bönen som frivilliga böner.

Andra kategorin: Det är inte känt om hennes menstruation förhindras efter operationen, och det är möjligt för henne att menstruera. I dessa fall gäller bestämmelserna för kvinnor med onormala blödningar. Detta baseras på hans ﷺ uttalande till Fatimah bint Abi Hubaysh: "Det där är endast en ven, och det är inte menstruation. När menstruationen kommer, ska du avstå från bönen." "Det där är endast en ven, och det är inte menstruation", antyder att bestämmelserna för onormala blödningar gäller för de kvinnor som har en möjlig menstruation med en början och ett slut, medan för de som inte har en möjlig menstruation är allt blod, blod från en ven i alla situationer.

Bestämmelser för onormala blödningar:

Vi har redan lärt oss när blodet är menstruation och när det är en onormal blödning. När det är menstruation gäller bestämmelserna för menstruation, och när det är en onormal blödning gäller bestämmelserna för onormala blödningar.

De viktigaste reglerna för menstruation har redan nämnts.

Vad gäller bestämmelserna för de onormala blödningarna är de densamma som dem för renhet. Alltså finns det ingen skillnad mellan kvinnor med onormala blödningar och de som inte har det, förutom vid följande:

Första: Det är obligatoriskt för henne att tvaga sig inför varje bön. Profeten ﷺ sa till Fatimah bint Abi Hubaysh: "Tvaga dig sedan inför varje bön" (återberättad av Al-Bukhari i kapitlet om att utföra Ghusl efter blödning). Detta innebär att hon inte behöver tvaga sig för en tidsbunden bön, förrän dess tid har trätt in. Om bönen inte är tidsbunden, tvagar hon sig när hon avser att utföra den.

Andra: Om hon vill tvaga sig, ska hon tvätta bort blodets spår och använda tyg eller binda runt könsorganet för att hålla blodet på plats. Profeten ﷺ sa till Hamnah: "Använd bomull, för att det hindrar blodet." Hon svarade att det är mer blod än så. Han svarade: "Använd tyg i sådant fall." "Använd tyg i sådant fall." Hon svarade att det är mer blod än så. Han svarade: "Stoppa det i sådant fall." Det skadar henne inte vad som än kommer ut efter detta; då profeten ﷺ sa till Fatimah bint Abi Hubaysh: "Avstå från bön under dina menstruationsdagar, tvaga dig sedan för varje bön och be, även om blod droppar på mattan" (återberättad av Ahmad och Ibn Majah).

Tredje: Samlag. När det gäller samlag, skiljer sig de lärda åt huruvida det är tillåtet att ha det ifall det finns en stort behov av det. Den korrekta åsikten är att det är tillåtet under alla omständigheter; eftersom många kvinnor, upp till tio eller mer, hade onormala blödningar under profetens tid. Allah och hans sändebud ﷺ förbjöd inte att män hade samlag med dem. Detta framgår av Allahs uttalande: "Håll er därför borta från [att ha samlag] med kvinnor under menstruationen" [2:222], vilket indikerar på att de inte behöver undvikas vid andra tillfällen. Och eftersom något så stort som bönen är tillåten för henne, är samlag också det. Att jämföra samlag med henne och en kvinna som menstruerar är inte korrekt; de är inte lika, även enligt de som förbjuder samlag med de som har onormala blödningar. Analogin är därav inte giltig då det finns en skillnad.

*

Kapitel 6: Avslag och dess bestämmelser

Avslag (Nifas) är blod som utsöndras från livmodern som följd av förlossningen. Detta kan antingen komma under, efter eller två tre dagar före förlossningen, i samband med värkarna.

Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah sa: "Det blod hon ser komma i samband med förlossningsvärkar är avslag." Han specificerade inte två eller tre dagar, och hans avsikt är att värkar som följs av en förlossning räknas som avslag, annars inte. Lärda har olika åsikter om huruvida det finns en specifik minsta eller längsta varaktighet för avslag. Shaykh Taqiyy al-Din skrev i sin bok om de namn som Shariah-bestämmelserna är knutna till: "Det finns ingen specifik kortaste eller längsta varaktighet för avslag. Om en kvinna ser blod i mer än fyrtio, sextio eller sjuttio dagar och det sedan upphör, anses det vara avslag. Men om det fortsätter utan något slut så är det en onormal blödning, och då är gränsen fyrtio dagar, eftersom det är det vanligaste som rapporterats."

Jag anser att om hennes blodflöde överskrider fyrtio dagar, och hon vanligtvis har en vana av att det upphör efter det, eller om det finns tecken på att det kommer att upphöra, bör hon vänta tills det upphör. Annars ska hon utföra Ghushl när det gått fyrtio dagar, eftersom det är den vanligaste perioden, förutom om det sammanfaller med hennes menstruationsperiod, då ska hon vänta tills menstruationsperioden är över. Om det upphör efter det, ska hon utgå ifrån sin vanliga rutin för framtiden. Om det fortsätter, betraktas hon som en kvinna med ihållande onormal blödning och återgår till de tidigare nämnda reglerna för en sådan kvinna. Om hon blir ren genom att blodflödet upphör, även om det sker innan fyrtio dagar passerat, räknas hon som ren och bör utföra Ghushl för att sedan be, fasta och hennes make får ha samlag med henne. Såvida inte blodflödet upphör i mindre än en dag, då det inte anses ha någon betydelse, vilket har tydliggjorts i boken al-Mughni.

Avslag betraktas endast som sådan om hon föder något som visar mänskliga drag. Om hon föder ett mycket litet foster utan mänskliga drag, är hennes blod inte avslag utan anses vara en onormal blödning, och hon följer bestämmelserna för det. Den kortaste tiden för att kunna se mänskliga drag är åttio dagar från befruktningens början, men vanligtvis är det nittio dagar.

Al-Majd Ibn Taymiyyah sa: "Om hon ser blod en dag före värkarna, ska hon ignorera det, men om det fortsätter efteråt ska hon avstå från bön och fasta. Om det senare visar sig vara annorlunda än vad som visat sig till en början, bör hon kompensera för det, annars fortsätter hon utgå ifrån det hon såg till en början utan någon kompensation." Detta har rapporterats från honom i Sharh al-Iqna'.

Bestämmelser för avslag:

Bestämmelser för avslag är samma som för menstruation, med följande undantag:

Det första: Vänteperioden efter skilsmässa. Om skilsmässan sker före förlossningen, anses vänteperioden avslutad i samband med förlossningen, inte med avslaget. Om skilsmässan sker efter förlossningen, väntar hon tills hennes menstruation återvänder som tidigare.

Det andra: Perioden för 'Ila' (en ed att inte ha samlag med sin fru). Tiden för menstruation räknas, men inte tiden för avslag.

'Ila' är när en man avlägger en ed att inte ha samlag med sin fru, eller för en period som överskrider fyra månader. Om han avlägger denna ed och hon begär samlag, ges han en period av fyra månader från sin ed. Om denna period når sitt slut, tvingas han antingen ha samlag eller skilja sig på fruns begäran. Denna period räknas inte om kvinnan har fått avslag, och perioden börjar efter avslaget har tagit slut, till skillnad från menstruation, vars varaktighet inkluderas i perioden.

Det tredje: Puberteten uppnås genom menstruation, inte genom avslag; eftersom en kvinna inte kan bli gravid förrän hon har haft sin första menstruation, anses puberteten inträffa med menstruationen som föregår graviditeten.

Det fjärde: Om menstruationsblodet avtar men sedan återkommer inom den vanliga cykeln, anses det definitivt vara menstruationsblod. Till exempel, om hennes vanliga cykel är åtta dagar och hon har fått sin menstruation i fyra dagar, följt av ett uppehåll på två dagar, och sedan återkommer det på den sjunde och åttonde dagen, anses detta återkommande blod definitivt vara menstruationsblod och följer bestämmelserna om menstruation. När det gäller avslag, så om det upphör före fyrtio dagar har passerat och sedan återkommer inom de fyrtio dagarna, anses det vara tvivelaktigt. Hon ska då be och fasta de obligatoriska böerna och fasta i dess tid och undvika det som är förbjudet för menstruerande kvinnor, förutom de obligatoriska handlingarna. Efter att hon har blivit ren ska hon ta igen dyrkan som hon gjorde under det tvivelaktiga blodets period, på samma sätt som den menstruerande kvinnan ska ta igen det som hon har missat. Detta är den kända åsikten hos Hanbali-skolans lärda.

Det korrekta är att om blodet återkommer under en tid då det kan vara avslag, betraktas det som sådant, annars är det menstruation, såvida det inte fortsätter, i vilket fall det betraktas som ihållande onormal blödning.

Detta är nära det som rapporterats i al-Mughni från Imam Malik, där han sa: "Om hon ser blod efter två eller tre dagar - det vill säga, efter att det har upphört - är det avslag, annars är det menstruation." Detta är också i linje med Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyahs föredragna åsikt.

Det finns inget egentligt tvivelaktigt blod i själva verket, men tvivel är en relativ fråga som varierar bland människor beroende på deras kunskap och förståelse. Koranen och Sunnahn klargör allt, och Allah har inte ålagt någon att fasta två gånger eller utföra Tawaf två gånger, utom när det finns ett misstag som förekom i det första fallet, som inte kan åtgärdas annat än genom att ta igen hela momentet. När en tjänare utför vad han eller hon är kapabel till enligt sina möjligheter, är denne fri från skuld och ansvar. كما 286: البقرة: {لَا يَكْفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا} [البقرة: 286]. Som Allah sa: "Allah beordrar inte någon med mer än vad den klarar av" (2:286). 16: [التغابن: 16]. Han säger även: "Frukta därför Allah efter måttet av er förmåga" (64:16).

Den femte skillnaden mellan menstruation och avslag: Om en kvinna blir ren och slutar blöda före sin vanliga tid när hon har menstruation, är det tillåtet för hennes make att ha samlag med henne utan att det räknas som att vara något ogillat. Däremot, i fallet med avslag, om hon blir ren före fyrtio dagar har passerat, anses det vara ogillat för hennes make att ha samlag med henne enligt den välkända åsikten i rättsskolan. Det korrekta är emellertid att det inte är ogillat för honom att ha samlag med henne. Detta är åsikten hos majoriteten av de lärda; eftersom ogillande är en religiös bestämmelse som kräver ett religiöst bevis. Det enda i denna fråga är vad Imam Ahmad berättade om 'Uthman ibn Abu al-'As, som sa när hon närmade sig honom före fyrtio dagar: "Kom inte nära mig." Detta innebär inte nödvändigtvis ogillande; det kan vara en försiktighetsåtgärd av honom av rädsla för att hon inte var helt säker på sin renhet, eller att blodet kunde sättas igång på grund av samlag, eller andra skäl, och Allah vet bäst.

*

Kapitel 7: Användning av preventivmedel som förhindrar eller framkallar menstruation, eller förhindrar eller avbryter graviditet.

Det är tillåtet för kvinnan att använda sig av det som hindrar hennes menstruation, förutsatt att två villkor uppfylls:

Det första: Att man inte befarar att hon tar skada av detta. Om det finns en risk för skada på grund av detta, är det inte tillåtet. 195: البقرة: {وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ} [البقرة: 195]. Allah säger: "Och orsaka inte er egna undergång" (2:195). 29: النساء: {وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا} [النساء: 29]. "Ta inte era [eller andras] liv! Allah är ju barmhärtig över er" (4:29).

Det andra villkoret: Att detta sker med mannens tillstånd, om han eventuellt påverkas av detta beslut. Till exempel om kvinnan är i sin vänteperiod och mannen är skyldig att försörja henne. I så fall bör hon inte använda något som förhindrar menstruation för att förlänga perioden och öka hans underhållsskyldighet utan hans tillstånd. Likaså, om det är fastställt att förhindrandet av menstruation förhindrar graviditet, är mannens tillstånd nödvändigt. Även vid de fall då det är tillåtet att använda det, är det däremot bättre att inte använda det utan behov; eftersom det låter naturen ha sin gång och det är bättre för hälsan att låta kroppen vara som den är för att undvika risker.

Användningen av medel som framkallar menstruation är också tillåtet under två villkor:

Det första är att man inte ska använda det för att undvika en skyldighet, som att använda det nära Ramadan för att kunna avstå från fasta, bön och liknande.

Det andra är att det ska ske med mannens tillstånd; eftersom menstruation hindrar honom från full njutning och intimitet, så det är inte tillåtet att använda något som hindrar hans rätt utan hans samtycke. Om kvinnan är skild, kan det påskynda avskaffandet av mannens rätt till att återuppta äktenskapet, om han har rätt till det.

Användningen av preventivmedel kan delas in i två kategorier:

Den första är permanenta metoder, vilket inte är tillåtet; eftersom det minskar befolkningen, vilket strider mot syftet med den islamiska lagen att öka den muslimska befolkningen. Dessutom finns det en risk att hennes befintliga barn dör och hon blir ensam utan barn.

Den andra är temporära metoder, som till exempel när en kvinna är gravid ofta, och graviditeten är ansträngande för henne, så hon vill planera sina graviditeter till vartannat år eller liknande. Detta är tillåtet, förutsatt att mannen ger sitt tillstånd och det inte leder till någon skada för kvinnan. Beviset för detta är att följeslagarna hade avbrutna samlag med sina fruar under profetens tid för att förhindra

graviditet och de förbjöds inte från detta. Avbrutna samlag innebär att mannen undviker att få utlösning i kvinnans könsorgan, och istället får det utanför.

Användningen av abortframkallande medel delas också in i två kategorier:

Den första är avsiktlig abort, vilket utan tvekan är förbjudet om det sker efter att själen har blåsts in i fostret, eftersom det anses vara ett mord på en oskyldig själ, vilket är förbjudet enligt Koranen, Sunnahn och muslimernas konsensus. Om det sker innan själen har blåsts in, råder det olika åsikter bland lärda om det är tillåtet. Vissa tillåter det, medan andra förbjuder det, och några säger att det är tillåtet så länge det inte har gått fyrtio dagar eller fostret inte har tydliga mänskliga drag.

Det säkraste är att förbjuda abort, utom i nödfall, som om modern är sjuk och inte kan bära barnet, då kan det vara tillåtet. Men om det har gått en tid då människans form kan urskiljas, är det förbjudet, och Allah vet bäst.

Den andra kategorin är abortmedel som inte är avsedda att döda fostret, utan till exempel används vid slutet av graviditeten eller nära inpå förlossningen. Detta är tillåtet, förutsatt att det inte blir någon skada på modern eller barnet och inget kirurgiskt ingrepp blir nödvändigt. Om ett kirurgiskt ingrepp blir nödvändigt, finns det fyra situationer att överväga:

Den första är när både modern och fostret är vid liv. Då är operationen endast tillåten i nödfall, som när förlossningen är svår och ett ingrepp behövs. Detta eftersom kroppen är något människan har fått i förtroende, och ska inte hanteras på ett sätt som kan orsaka skada, om det inte finns en större fördel; och för att det ibland kan troas att operationen inte kommer att orsaka skada, men så leder det till skada ändå.

Den andra situationen är när både modern och fostret är döda, då är det inte tillåtet att utföra operationen för att ta ut fostret, eftersom det inte finns någon nytta med det.

Den tredje situationen är när modern är vid liv men fostret är dött. Då är det tillåtet att utföra operationen för att ta ut det, såvida det inte finns en risk för skada för modern; eftersom det verkar som - och Allah vet bäst - att om fostret är dött är det osannolikt att det kommer ut utan operation. Om det stannar i hennes livmoder kan det hindra henne från framtida graviditeter och leda till svårigheter för henne, och hon kan förbli ogift om hon befinner sig i sin vänteperiod från en tidigare make.

Den fjärde situationen är när modern är död men fostret är vid liv. Om det inte finns något hopp om att fostret kommer att överleva, är det inte tillåtet att utföra operationen.

Men om det finns hopp om att fostret kommer att överleva, och om en del av det har kommit ut, ska moderns mage snittas för att ta ut resten av det. Om inget av det har kommit ut, så våra de lärda från vår rättskola (må Allah ha barmhärtighet över dem) att moderns mage inte ska snittas för att ta ut fostret; eftersom det anses vara en stympning. Det korrekta är däremot att magen ska snittas, om det inte går att ta ut det på annat sätt. Och detta var Ibn Hubayrahs åsikt, vilket han, i al-Insaf, sa var den mest korrekta åsikten.

Jag säger att detta gäller, i synnerhet i vår tid, eftersom en operation inte anses vara en stympning; eftersom magen snittas och sedan sys ihop, och för att en levande persons helighet är större än en döds; och för att rädda en oskyldig person från döden är en skyldighet, och fostret är en oskyldig människa, så det är en skyldighet att rädda den, och Allah vet bäst.

Notera: I de fall där det är tillåtet att göra abort, som nämnts ovan, måste det finnas tillstånd från den som har rätt till fostret, som maken.

Härmed avslutar vi det vi ville skriva om gällande detta viktiga ämne. Vi har begränsat oss till de grundläggande frågorna och deras kriterier, i övrigt är deras förgreningar och detaljer och vad som händer kvinnor i detta avseende obegränsade. Den insiktsfulle kan återföra grenarna till sina rötter och detaljerna till deras övergripande principer och kriterier, och jämföra saker med deras motsvarigheter.

Och den som ger Fatwa ska veta att han är en länk mellan Allah och hans skapelse i att förmedla vad hans sändebud ﷺ har kommit med, och förklara det för människorna. Han är ansvarig för att svara utifrån det som finns i Koranen och Sunnahn, eftersom de är de två källorna som tjänaren är skyldig att förstå och följa. Och allt som strider mot Koranen och Sunnahn är felaktigt, och måste avvisas av den som säger det. Det är inte tillåtet att följa det, även om personen som sa det kan vara ursäktad och får belöning för att den försökt komma fram till sanningen. Men andra som är medvetna om felet får inte acceptera det.

Den som ger Fatwa måste ha en uppriktig avsikt inför Allah och be om hans hjälp i varje ny situation som uppstår, och be om stabilitet och framgång i att komma fram till det rätta.

Det är viktigt för honom att ta hänsyn till det som finns i Koranen och Sunnahn, studera det och förstå det eller det de lärda har sagt i förklaringen av dem.

Ofta kan en fråga uppstå och en person kan söka svaret i vad lärda människor har sagt, men hittar inte något övertygande svar på frågan, eller kanske inte hittar något omnämnt alls. När han återvänder till

Koranen och Sunnahn blir svaret tydligt och uppenbart, och det baseras på personens på uppriktighet, kunskap och förståelse.

Den som ger Fatwa måste vara försiktig i sina utlåtanden vid komplicerade frågor och inte förhastat sig. Det finns många fall där ett förhastat utlåtande senare visar sig vara felaktigt efter ytterligare övervägande, vilket leder till ånger. Och ibland kan han inte rätta till det han redan har uttalat sig om!

När folk ser att en person, som ger Fatwa är noggrann och grundlig, litar de på hans ord och ser honom som trovärdig. Men om de ser honom som förhastad, och en förhastad person gör ofta misstag, kommer de inte att ha förtroende för hans utlåtanden. Genom hans brådska och misstag berövar han sig själv och andra från den kunskap och riktighet han besitter.

Vi ber Allah att leda oss och våra muslimska bröder på hans rätta väg, och att han tar hand om oss med sin vård och skyddar oss från misstag. Han är den Generöse och Frikostige; må Allah hylla och sända fred över vår profet Muhammed, hans familj och följeslagare. Allt lov och pris tillkommer Allah, genom vars nåd goda handlingar fullbordas.

Skrivet av den som är i behov av Allah,
Muhammad as-Salih al-'Uthaymin,
på fredag förmiddag,
14:e Sha'ban, år 1392 H.

*

Kvinnors naturliga blod

Kapitel 1: Innebörden av menstruation och visdomen att kvinnor får det.

Kapitel 2: Hur länge menstruationen håller på och varar.

Kapitel 3: Avvikelser under menstruation.

Kapitel 4: Menstruationens bestämmelser

Kapitel 5: Onormala blödningar och dess bestämmelser

Kapitel 6: Avslag och dess bestämmelser

Kapitel 7: Användning av preventivmedel som förhindrar eller framkallar menstruation, eller förhindrar eller avbryter graviditet.